

ת"ד 5951/01/18 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו קרינאת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 5951-01-18 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת
כב' הש' אלון אופיר

מאשימה	מדינת ישראל על ידי שלוחת תביעות תנועה נגב
נגד	
נאשמים	מחמוד אבו קרינאת ע"י ב"כ עו"ד מאיר סויסה

גזר - דין

הנאשם הורשע בביצוע עבירות של נהיגת רכב בעודו בלתי מורשה לנהיגה, גרימת תאונה כתוצאה מביצוע פנייה שמאלה מבלי שניתנה זכות קדימה לרכב שהגיע מולו, וגרימת חבלות של ממש לעצמו וחבלות לנהג מעורב.

המדובר בתאונה שהתרחשה באפריל 2016 כאשר כתב האישום הוגש בינואר 2018.

לאחר שלא התייצב הנאשם למשפטו הוא הורשע והוצא כנגדו צו הבאה.

לאחר איתור הנאשם הוא שכר שרותיו של סנגור ובהסכמת הצדדים נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן למבוגרים טרם טענו הצדדים לעונש בפני.

בטיעוניה סברה המדינה כי יש הצדקה לענישה הכוללת רכיב של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות זאת לצד פסילה בפועל של רישיון הנהיגה וענישה צופת פני עתיד.

לשיטת המדינה אין לקבל את המלצות שירות המבחן בפרשה זו לענישה בעלת אופי שיקומי ונכון יהיה לגזור ענישה הנובעת משיקולי גמול והרתעה. עמדת המדינה נובעת מנסיבות האירוע לפיו נהיגת הנאשם ברכב הייתה כאשר הוא בלתי מורשה לנהיגה ובמצבו גרם לתאונה קשה בו הוא עצמו נחבל חבלות קשות של ממש.

נהג הרכב המעורב העביר עמדתו לתביעה לפיה מצבו הגופני טוב והוא אינו מעוניין להגיע לדיון בעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש כי ענישת הנאשם תהיה בהתאם להמלצתו השיקומית של שירות המבחן למבוגרים.

בהתאם לעמדת ההגנה הנאשם הוא צעיר נורמטיבי נעדר כל עבר תעבורתי או פלילי, מיום ביצוע העבירה ועד היום לא ביצע הנאשם כל עבירה נוספת, ובהתאם לתסקיר העומק של שירות המבחן יש לנאשם זה פוטנציאל שיקומי ממשי אותו לא נכון יהיה לגדוע עם ענישה הכוללת מאסר.

דין וגזירת העונש -

מידת הפגיעה בערך חברתי מוגן

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינן ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשמת בפרשה זו.

הנאשם נהג רכב כבלתי מורשה לנהיגה ופנה שמאלה בצומת מבלי שנתן לו זכות קדימה. כתוצאה מכך נגרמו לו עצמו חבלות קשות של ממש מהן החלים כמעט לחלוטין.

רף הפציעות החמורות שנגרמו בתאונה זו לנאשם וגרימת התאונה שעה שהיה בלתי מורשה לנהיגה, מעלה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל לרף בינוני עד גבוה שכן הנאשם עצמו הוא אשר נחבל חבלה קשה בפרשה זו.

קביעת מתחם הענישה -

רף הרשלנות במקרה זה הינו בינוני שכן לא מיוחסת לנאשם נהיגה במהירות חריגה או יציאה לעקיפה מסוכנת. פניית הנאשם שמאלה מבלי שנתן תשומת ליבו לדרך היא אשר הובילה לתאונה עם הרכב המעורב ולגרימת החבלות הקשות לנאשם כמתואר בכתב האישום.

יחד עם זאת, נהיגת הנאשם הייתה כאשר הוא בלתי מורשה לנהיגה לכן אין בידי לקבוע רף רשלנות נמוך אלא בינוני.

מנתונים שהובאו בפני בית המשפט, מצבו הגופני של הנהג המעורב טוב וכך גם החלים הנאשם מפציעותיו והוא עובד ומתפקד היום באופן רגיל בענף הבנייה (שיפוץ מבנים).

סקירת פסיקה רלוונטית לצורך קביעת המתחם:

מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים עם חבלות של ממש כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה על פי רוב החל משלושה חודשים עד מספר שנים [עיין: עפ"ת 40943-03-14 שגיא נגל נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (3.4.14), עפ"ת 10348-03-14 מרים לוגסי נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (13.3.14), עפ"ת 46532-03-13 משה אדזיאשוילי נ' מ"י, הש' כ. סעב (1.6.13), עפ"ת 7802-03-13 דדו נ' מ"י, הש' כ. סעב, (2.6.13).

אם רף הרשלנות גבוה יותר או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנוצרות בבסיס הרשלנות או אם תוצאות התאונה קשות - תקופת הפסילה ממושכת יותר.

ככל שרף החומרה עולה רף הענישה עולה וכשהתוצאות קשות במיוחד גם הוטלו עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן מספר חודשים (עיין: עפ"ת 17608-04-10 אורי מכלוף נ' מ"י, ש' ח.בן עמי, (8.8.10), עפ"ת 2235-04-13 אלינור בוארון נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 16.12.13.

יחד עם זאת, כאשר רף הרשלנות נמוך או שרף החבלות שנגרמו אינו חמור, נגזרה ענישה שקרובה או זהה לחלקו הנמוך של המתחם שהוצג לעיל:

ברע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ. מ"י** נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.

בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ. מ"י קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים. בפרשה זו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות להולך רגל הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם.

בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

ברע"פ **7195/15 טסלי מיכאל נגד מדינת ישראל** פגע נהג בהולכת רגל שחצתה כביש בסמול למעבר חצייה וגרם לה לחבלות גוף קשות הכוללות שברים מרוסקים באגן ובמקומות נוספים בגופה. בית המשפט קבע כי שהות הולכת הרגל 2.15 שניות על הכביש טרם נפגעה מצדיקה את הרשעת הנאשם ובתי משפט מחוזי ועליון לא התערבו בקביעה זו תוך שאשרו כעונש ראוי (כאשר הרשלנות אינה גבוהה) ענישה הכוללת 3 חודשי פסילה בפועל, התואמת לענישת המינימום הקבועה בחוק.

מתחם הענישה שנקבע בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד ל- 12 חודשים.

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה, בנסיבות של נהג בלתי מורשה לנהיגה, נקבע על ידי בית המשפט המחוזי (באר-שבע) **בעפ"ת 22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל**:

"לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה"

ניתוח רף הרשלנות בפרשה זו, על רקע אופי החבלות שנגרמו כתוצאה מרשלנות הנאשם (**חבלות עצמיות** מהן החלים) יחד עם העובדה כי המדובר בנסיבות של בלתי מורשה לנהיגה על רקע ניתוח הפסיקה והענישה הנוהגת מוביל אותי למסקנה לפיה מתחם הענישה הראוי בפרשה זו ככל שהוא קשור לרכיב הפסילה בפועל נע בין 7 חודשי פסילה ועד 18 חודשים.

ביחס לרכיב המאסר אקבע המתחם בין מאסר מותנה ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

אנתח להלן את הענישה הולמת על רקע המתחם אותו קבעתי:

בהתאם לתסקירו של שירות המבחן למבוגרים הנאשם הוא צעיר נורמטיבי בן 25, רווק המתגורר בבית הוריו ועובד לפרנסת משפחתו כפועל בניין.

אין לחובת הנאשם כל הסתבכות פלילית וגם לא תעבורתית זולת אירוע בודד זה בעברו.

רכב השייך למשפחה נותר במקום שומם, ובהחלטה אימפולסיבית כדי שרכב זה לא ייגנב, החליט הנאשם להחזירו לאזור שבט אבו קרינת (בשטח הפזורה הבדואית) וכך נהג כבלתי מורשה ברכב זה וגרם לתאונה בה הוא עצמו נחבל חבלות קשות מהן החלים לחלוטין.

הנאשם בתסקירו הביע חרטה עמוקה כל מעשיו והביע אמפטיה לכאב ולנזקים שנגרמו לנהג המעורב.

לנהג מעורב נגרמו חבלות שלא הוגדרו כ"חבלות של ממש" בכתב האישום וגם הוא לפי דיווח המדינה החלים מהן ולא ביקש להגיע לבית המשפט לשלב הטיעונים לעונש.

שירות המבחן סבור כי בניתוח עומק של נאשם ספציפי זה, נכון יהיה מבחינת האינטרס הציבורי לשקמו על ידי צו מבחן למשך שנה, השתתפות של הנאשם בפעילות חינוכית בתחום התעבורה (פעילות במסגרת שירות המבחן), וביצוע צו של"ץ בהיקף של 200 שעות.

המדובר בענישה בעלת אופי שיקומי באופן מובהק.

המדינה התנגדה לעמדה זו של שירות המבחן וסברה כי חומרת העבירות שביצע מצדיקה לפחות ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

בשקלי את עמדות הצדדים, נחה דעתי כי דין עמדת שירות המבחן להתקבל בפרשה זו:

אין המדובר ברצדיוסט בתחום התעבורה אלא במי שכשל קשות באירוע בודד אחד.

נאשם זה הוא צעיר נורמטיבי שמיום התאונה ולפניה לא ביצע כל עבירה תעבורתית וגם לא עבירה פלילית.

הנאשם הביע חרטה וצער כנים על מעשיו, ואני סבור כי בנסיבות אלה יש הצדקה מלאה לאמץ את המלצת הגוף המקצועי שסבור כי יש לו לנאשם זה פוטנציאל שיקומי.

צו מבחן למשך שנה עם פעילות חינוכית במהלכו לצד ביצוע 200 שעות של"ץ היא ענישה הולמת לנסיבות כאשר לצידה רכיב של מאסר מותנה ופסילה בפועל לתקופה הולמת מיכולת לקבל רישיון נהיגה.

שילוב ענישה מעשית עם תהליך שיקומי ראוי, מהווים בעיני ענישה יעילה ונכונה למקרה ספציפי זה שהתרחש בשנת 2016 מבלי שהנאשם חזר וביצע נהיגה נוספת בתקופה שחלפה עד היום.

אני סבור כי תמהיל הענישה אותו סקרתי לעיל יענה על עקרון ההלימה ככל שתקופת הפסילה תועמד על שנה, המאסר

המותנה יהיה 8 חודשים למשך 3 שנים והיקף השלץ יהיה של 200 שעות במקביל לתקופת מבחן בת שנה.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 12 חודשים.

פסילתו של הנאשם תימנה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 5 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילה או גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש או נהיגה עם רשיון נהיגה שאינו תקף מעבר ל - 6 חודשים והכל תוך 2 שנים מהיום.

ה. הנאשם יבצע 200 שעות לתועלת הציבור וזאת תוך שנה מהיום בהתאם לתוכנית שהגיש שירות המבחן למבוגרים ביום 18.6.20. שירות המבחן יפקח על ביצוע תוכנית השל"ץ וידווח לבית המשפט בהתאם. בית המשפט מבהיר לנאשם כי ככל שלא יבצע את תוכנית השלץ כנדרש, יהיה בית המשפט רשאי לגזור על הנאשם ענישה אחרת. בית המשפט רושם לפניו את הסכמת והבנת הנאשם לתוכן ההסבר לעיל.

ו. הנאשם יהיה תחת צו מבחן במהלך השנה הקרובה ובתקופה זו ייקח חלק פעיל בכל קורס או פעילות בתחום התעבורה כפי שיגדיר שירות המבחן למבוגרים.

עותק מהחלטה זו יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, 02 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.

עמוד 5